

JUSTITSMINISTERIET

Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 27. november 2020
Kontor: Straffulbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Joachim Slott Sørensen
Sagsnr.: 2020-0030-5054
Dok.: 1689649

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 172 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 30. oktober 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rosa Lund (EL).

Nick Hækkerup

/

Mette Kjølby Miller-Harris

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 172 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren i forlængelse af svar på spørgsmål REU alm. del – spørgsmål 1811 (folketingsåret 2019-20) oplyse, om redegørelsen fra Direktoratet for Kriminalforsorgen skal forstås sådan, at det er de materielle regler og procedurereglerne i straffuldbyrdelseslovens § 63 og bekendtgørelsen om udelukkelse af indsatte fra fællesskab med den tilhørende vejledning, som i alle tilfælde gælder for anbringelse og ophold på disse afdelinger?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet et bidrag fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”1. Som det fremgår af justitsministerens besvarelse af 20. oktober 2020 af spørgsmål nr. 1811 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, er ”særligt sikrede afdelinger” ikke et begreb, der indgår i straffuldbyrdelsesloven eller varetægtsbekendtgørelsen. Der findes endvidere ikke en særlig bekendtgørelse eller lignende, der regulerer disse afdelinger.

Som det ligeledes fremgår af den nævnte besvarelse, er det et kendetegn ved de pågældende afdelinger i fængslerne, at muligheden for fællesskab med andre indsatte ikke er som på en almindelig fællesskabsafdeling i et fængsel. Det fremgår videre af besvarelsen, at der som udgangspunkt placeres afsonere, hvor grundlaget for, at der kan ske udelukkelse fra fællesskab efter straffuldbyrdelsesloven § 63, stk. 1, er til stede.

Efter § 1, stk. 1, i bekendtgørelse om udelukkelse fra fællesskab kan både varetægtsarrestanter og indsatte udelukkes fra fællesskab efter straffuldbyrdelseslovens § 63. Betingelserne for udelukkelse efter bestemmelsen er gengivet i besvarelsen af spørgsmål nr. 1811 (Alm. del).

2. Efter fællesskabsbekendtgørelsens § 5 gælder det, at hvis en indsat uden at være udelukket fra fællesskab efter straffuldbyrdelseslovens § 63 er anbragt på en særligt sikret afdeling, og det ikke er muligt at etablere fællesskab mellem den pågældende og andre indsatte, finder §§ 6-8 og § 10 i bekendtgørelse om udelukkelse fra fællesskab anvendelse. Det indebærer bl.a., at hvis det efter 14 dage fortsat ikke har været muligt at etablere fællesskab mellem den pågældende og andre indsatte, skal der ske indberetning til Direktoratet for Kriminalforsorgen.

3. Direktoratet var i sit bidrag til brug for besvarelsen af spørgsmål nr. 1811 (Alm. del) ikke opmærksom på, at kriminalforsorgsområderne havde indrettet de pågældende pladser på de

særligt sikrede afdelinger i de lukkede fængsler som arrestpladser. Det indebærer, at det er de særlige regler for fællesskab i fællesskabsbekendtgørelsens kapitel 4, herunder i relation til cellefællesskab, der finder anvendelse på de pågældende afdelinger.

Det vil sige, at et begrænset fællesskab i form af cellefællesskab kan iværksættes uden at anvende reglerne i straffuldbyr-delseslovens § 63 om udelukkelse fra fællesskab, jf. justitsmini-sterens besvarelse af 20. oktober 2020 af spørgsmål nr. 1814 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg. Det skal dog videre be-mærkes, at det fremgår af fællesskabsbekendtgørelsens § 17, stk. 3, at en indsat i en sådan situation kun kan udelukkes fra cellefællesskab, hvis betingelserne i straffuldbyr-delseslovens § 63 er opfyldt.

På en arrestafdeling i et fængsel vil muligheden for fællesskab således i nogle henseender kunne være reguleret af straffuldbyr-delseslovens § 63 om udelukkelse fra fællesskab og i andre hen-seender efter fællesskabsbekendtgørelsens kapitel 4 om afvik-ling af cellefællesskab.

Direktoratet skal beklage, at direktoratet i bidraget til brug for besvarelsen af spørgsmål nr. 1811 (Alm. del) ikke var opmærk-som på, at kriminalforsorgsområderne havde indrettet pladserne på de særligt sikrede afdelinger i lukkede fængsler som arrest-pladser, og at direktoratet derfor anførte straffuldbyr-delseslo-vens § 63 – og ikke også fællesskabsbekendtgørelsens kapitel 4 – som relevant hjemmel for reguleringen af begrænsninger i ad-gangen til fællesskab på de pågældende afdelinger.”